

Erdoğan Kâhyaoğlu

KOMUTAN ANTI

BAŞKA KARINICALAR DİYARI

ÇAĞDAŞ TÜRK EDEBİYATI
Roman

Resimleyen: Mustafa Delioğlu

7. basım

CAN
ÇOCUK

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Erdoğan Kâhyaoğlu
KOMUTAN ANTI
BAŞKA KARINICALAR DIYARI

Resimleyen: Mustafa Delioğlu

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Erkan Irmak
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

1. Basım: 2006

7. Basım: 1000 adet, Aralık 2018

ISBN 978-975-07-0677-6

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2006

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 31730
Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: İnkılâp Kitabevi Baskı Tesisleri
Sertifika No: 10614, Adres: Çobançeşme Mah.
Altay Sk. No:8 Yenibosna, Bahçelievler / İstanbul

CAN
ÇOCUK

Bu kitabın sahibi:

Erdoğan Kâhyaoğlu

**Yazarın yayınevimizden çıkan
diğer kitapları:**

BICIR'IN GÜNLÜĞÜ

SUŞA İLE KİKİ/

YERLE GÖK ARASINDA

KRAL OLMAK İSTEYEN DİNOZOR

İlk öykümü 9 yaşında, bir kulağımın neredeyse hiç işitmez hale geldiği bir rahatsızlık sonrasında yazmışım. Kendimle dalga geçen, komik bir öyküydü. İlk masallarım da, ilk çocuğuma anlatacak bilinen bir masal kalmayınca öyle ayaküstü uydurduğum masallardı. Sayıları arttı. Bir kısmını kasete kaydetmişiz. Yıllar sonra önüme çıktılar ve *Kral Olmak İsteyen Dinozor* adıyla kitap olarak basıldılar. İlk uzun öykümü de yine evden uzak olduğum bir dönemde, annesi ona okusun diye, küçük oğlum için yazmış ve bölüm bölüm göndermişim. Yıllar sonra üzerinde çalıştım ve *Komutan Anti* adıyla yayımlandı. Bu arada ikisi kızıma, birkaç öykü daha yazdım. *Bicirın Günlüğü* ve *Yerle Gök Arasında* kitap olarak basıldılar.

Erdoğan Kâhyaoğlu

BICIR'IN GÜNLÜĞÜ

SUŞA İLE KİKİ/

YERLE GÖK ARASINDA

KRAL OLMAK İSTEYEN DİNOZOR

yazarın yayınevimizden çıkan
diğer kitaplarıdır.

İlk öykümü 9 yaşında, bir kulağımın neredeyse hiç işitmez hale geldiği bir rahatsızlık sonrasında yazmıştım. Kendimle dalga geçen, komik bir öyküydü. İlk masallarım da, ilk çocuğuma anlatacak bilinen bir masal kalmayınca öyle ayaküstü uydurduğum masallardı. Sayıları arttı. Bir kısmını kasete kaydetmişiz. Yıllar sonra önüme çıktılar ve *Kral Olmak İsteyen Dinozor* adıyla kitap olarak basıldılar. İlk uzun öykümü de yine evden uzak olduğum bir dönemde, annesi ona okusun diye, küçük oğlum için yazmış ve bölüm bölüm göndermişim. Yıllar sonra üzerinde çalıştım ve *Komutan Anti* adıyla yayımlandı. Bu arada ikisi kızıma, birkaç öykü daha yazdım. *Bicir'in Günlüğü* ve *Yerle Gök Arasında* kitap olarak basıldılar.

KOMUTAN ANTI

BAŞKA KARINCALAR DİYARI

İçindekiler

- Kraliçe Ana, 9
Önemli Görev, 15
Keşif Yolculuđu Başlıyor, 22
Örümcek Sidra'nın Sözü, 25
Nehrin Karşı Kıyısı, 33
Komutan Anti'nin Öfkesi, 38
Siyah Karıncaların Acıklı Hikâyesi, 47
Komutan Anti'yi Şaşırtan Karar, 55
Onlardan Önce Biz, 63
Leptotlarla Karşı Karşıya, 71
Zafer ve Hüzün, 82
Özgürlük Meydanı, 87
Ayrılık Zamanı, 95
Korkunç Yağmur, 101
Örümcek Sidra'nın Evi, 110
Yeni Bir Yaşama Doğru, 118

Oğlum'a...

Kraliçe Ana

“Bana Komutan Anti’yi bulun!”

Nöbetçi Akra’nın antenleri ani bir refleksle havaya dikildi. Kemirmeye çalıştığı böcek gövdesini yere bıraktı ve odasından dışarı fırladı.

Odası, birkaç yüz karınca boyu uzunluğunda ve her tarafı sayılamayacak kadar çok delikle dolu, kör bir koridorun tam ortasında yer alıyordu. Deliklerden her birinin içi, yine onlarca dar ve karışık koridorla örülüydü. Bu koridorlardan sadece birkaç tanesi Kraliçe Ana’nın odasına açılıyor, diğerlerinin içine girenlerse hiçbir zaman, hiçbir yere ulaşamıyordu. Bir de, sırrını sadece nöbetçi karıncaların bildiği üç adet gizli ve çok önemli delik vardı. Bunların ucu yeryüzüne açılıyor ve bir tehlike anında Kraliçe Ana’nın kaçırılması için kullanılıyorlardı.

Akra, buraya ayak basmadan önceki yaşamı hakkında hiçbir şey hatırlamıyordu. Sanki daha önce hiç

yaşamamıştı. Ne zaman anılarının izini takip edip kendi geçmişine doğru yolculuğa çıksa, her seferinde son durağı bu koridor oluyordu. Bilmediği bir süre önce, o ve beş küçük arkadaşı asker karıncalar tarafından bu koridora getirilmiş ve bir hayli yaşlı olduğu anlaşılan iriyarı bir başka karıncaya teslim edilmişlerdi. Sonra, bitmez tükenmez bir “yol bulma-yön seçme” ve “nöbetçi davranış kuralları” eğitimi başlamıştı.

Bütün bunlar Akra'ya oyun gibi gelmişti. Çok da başarılı olmuştu. Sonra birden, diğer arkadaşlarının birer birer ortadan kaybolduğunu fark etmişti. Nereye gittiklerini, onlara ne olduğunuysa, iriyarı nöbetçi, “Aranızdan sadece ikiniz kraliçenin özel nöbetçisi olmaya hak kazandınız. Bunlardan biri de sensin,” dediği zaman öğrenmişti.

Nöbetçi karıncanın söylediklerinden anlaşıldığına göre, Akra ve diğer arkadaşı artık yaşamlarını bu koridorda sürdürecekerdi. Yapmaları gereken tek şey, Kraliçe Ana'nın emirlerini karanlık koridorun öteki ucuna iletmek, Kraliçe Ana'yı görmeye gelenleri karşılamak ve getirilen yiyecekleri kapıya kadar taşımaktı. Ama, bildikleri bir şey vardı! Sadece özel nöbetçilerin bildiği bir şey! Gizli deliklerin sırrı! Akra, bu sırrı öğrendiğinde birden çok önemli bir karınca olduğunu hissetmiş ve bundan gurur duymuştu.

“Diğer özel nöbetçiyle birlikte mi olacağız?” diye sevinerek sormuştu.

İriyarı nöbetçi, “Hayır! Birbirinizi hiç görmeyeceksiniz. Biriniz nöbeti bırakıp çıkarken, diğeri başka bir yoldan buraya gelmiş olacak. Hiç karşılaşmayacaksınız,” deyince hayal kırıklığına uğramıştı. Yalnızlık hiç ona göre değildi. Ama sonra, koridorun öbür ucundaki nöbetçileri görebileceğini öğrenince üzüntüsü biraz hafiflemişti.

Akra hızla koridorun öteki ucuna yöneldi. Arkadaşlarının üçü de, her zamanki gibi oradaydı.

“Hey Akra! Yemek vaktini mi şaşırdın?” dedi biri.

“Dalga geçmenin zamanı değil,” dedi Akra arkadaşına anteniyle vurarak. “Kraliçemiz Komutan Anti’yi çağırıyor.”

“Kraliçe, Komutan Anti’yi her zaman çağırılmaz. Önemli bir şey olmalı,” diye söylendi bir diğeri. Sonra, üçü de özel koridorun önündeki küçük boşluğa bağlanan üç ayrı koridora dağılıp hep bir ağızdan aynı mesajı tekrarlamaya başladılar:

“Kraliçe, Komutan Anti’yi istiyor... Kraliçe, Komutan Anti’yi istiyor...”

Akra huzursuz bir şekilde beklemeye başladı. Komutan Anti zaman zaman gelip kraliçeye bilgi verirdi, ama kraliçenin Komutan Anti’yi özel olarak çağırdığını daha önce hiç görmemişti. Önemli bir şeyler olacağını hissediyordu. Birden yanı başında tanıdık bir koku algıladı. Düşünceleri dağıldı.

Yanındaki, antenlerini Akra’nın antenlerine dolandı ve bir sır verir gibi fısıltıyla konuştu:

“İki yemek yeme zamanı arasında yaşlılarımız kraliçeyi ziyarete gelip saatlerce konuşmuşlardı. Senin antenlerin deliktir. Mutlaka bir şeyler duymuşsundur!”

“Saçmalama Vira,” diye onu iteledi Akra. “Ben hiçbir zaman kraliçenin odasını dinlemem. Unuttun mu?”

“Evet! Evet! Biliyorum,” diye başını salladı Vira. “Çağırılmadıkça kraliçenin odasına beş karınca boyundan çok yaklaşmazsın. Yemek götürdüğünde kapının önüne bırakıp yerine çekilirsin. Oda görevlileriyle konuşmazsın. Bir şey sormazsın.”

Akra her cümlede başını sallıyordu. "Peki," dedi sınav yapan bir öğretmen tavrıyla, "özel nöbetçinin en önemli ve en özel görevi neydi?"

"Komutan ya da bizlerden biri, eğer bir an gelip birinci şifreyi üç kez, ikinci şifreyi iki kez, üçüncü şifreyi bir kez tekrarlarsa, sen de özel görevini yerine getireceksin!"

"Yani ne yapacağım?" diye üsteledi Akra.

"Kraliçeyi kaçıracaksın!"

"Delirdin mi sen Vira! Kraliçe hiç kaçırılır mı?"

"Canım, onu o gizli deliklerden birinden yeryüzüne çıkarıp saklayacaksın işte!"

Vira'nın sesinde belli belirsiz bir kıskançlık seziliyordu.

Akra, "Bravo Vira!" diye antenlerini onunkilere yapıştırdı.

"Söyle bakalım birinci şifre ne?"

"KR.1.3.YY."

“Bir daha söyle!”

“KR.1.3.YY.”

“Bir daha!”

Vira onu iteledi. “Seni kırmızı bitki biti seni. Söyleyeyim de hemen komutana yetiştir!..”

“Ne yapayım? Görevim bu!” diye omuz silkti Akra.

“Komutan beni alsın, şifreleri söyleme zamanı olmadan söyledim diye ömür boyu kokuşmuş yiyeceklerin nöbetçiliğine sürsün, değil mi? Güneş yüzü görmeyeyim, değil mi? Orada çürüyüp gideyim, değil mi? Seni özel muhafızların yüz karası seni. Seni...”

Akra, her zamanki gibi Vira’yı sinirlendirmeyi başardığından çok keyiflenmişti. Vira onun en iyi dostuydu. Her zamanki gibi Akra’nın oyununa geldiğini anlayan Vira’ysa, bir eliyle onun antenlerinden birini çekiştiriyor, bir yandan da, “Seni kuru böcek kalıntısı. Seni...” diye söyleniyordu.

O anda telaşlı koşuşturmalar duyuldu.

“Komutan Anti geliyor... Komutan Anti geliyor!”

Akra ile Vira, hemen itişmeyi bıraktılar. Akra süratle koridora yöneldi. Odasının önünde ciddiyetle ve dikkatle yerini aldı. Antenlerini koridorun sert toprağına yaydı. Çok geçmeden, karanlık koridorda birinin ilerlediğini algıladı. Ayak seslerini ve koridora yayılan kokuyu antenleriyle yakaladı, hafızasındaki bilgilerle karşılaştırdı. Evet, hiç kuşkusuz yoktu. Bu, Komutan Anti’ydi!

Önemli Görev

“Komutanım, kraliçemiz sizi bekliyor!” diye saygıyla onu selamladı Akra.

Zaman yitirmeden ve hiç konuşmadan karanlık koridorda süratle ilerlediler. Akra deliklerden birinde kayboldu. Anti onu izledi.

Her seferinde ayrı bir delikten girip, yol boyunca defalarca yön değiştirirlerdi. Anti, her seferinde antenlerinin karşı konmaz bir güdüyle bilgi depolamaya başladığını fark ederdi. Kendiliğinden harekete geçirdi antenleri. Ona ait değıllermiş gibi. Anti, o anda içinin ışığını söndürür, kendisini Akra'nın dışındaki her şeye kapatırdı. Bilinmemesi gerekenler, bilinmeyen olarak kalmalıydı. Varılması gereken yere vardıklarındaysa derin bir uykudan uyanıyormuş gibi bedeninin bütün parçalarını sırayla tek tek algılayıp tek tek harekete geçirirdi. Son olarak da antenlerini.

Kraliçenin odasının önüne vardıklarında, Akra odanın girişinde sessizce kenara çekildi. Anti, büyüklerinden öğrendiği ve hep yaptığı gibi, belindeki kılıcı özenle çıkardı ve hiçbir şey söylemeden Akra'ya teslim etti. Sonra da giriş koridorunda gözden kayboldu.

Koridor, birkaç karınca boyu ileride birdenbire geniş bir odaya açılıyordu. Burası Kraliçe Odası'ydı. Yani, Anti'nin bilebildiği en eski zamanlardan bu yana, içinde Kraliçe Estar'ın yaşadığı oda. Estar'dan önceki kraliçe de, ondan önceki de hep burada yaşamışlardı. Anlatıcı karıncaların söylediğine göre, kırmızı karıncalar bu yuvayı uzun zaman önce terk edilmiş bir şekilde bulmuş ve buraya yerleşmişlerdi. Zaman içinde yuvayı genişletmiş, pek çok yeni koridor ve oda eklemişlerdi. Ancak, Kraliçe Odası hiç değişmeden öylece kalmıştı.

Odanın içinde özel bakıcıların yaşadığı küçük odacıklara açılan birkaç delik görünüyordu. Daha geniş ve uzunca bir koridorsa, odayı kraliçelerin yumurtlamak için kullandıkları özel bölüme bağlıyordu. Yumurtalar, zamanı gelince işçi karıncalar tarafından alınıp yuvanın derinliklerindeki büyüme odalarına taşınırdı. Duvarlarda yiyeceklerin sıralanması için yapıldığı anlaşılan, düzenli aralıklarla dizilmiş oyuklar göze çarpıyordu. Tavan yüksek yer, düzgün ve sertti.

Anti içeri girdiğinde, Kraliçe Estar düşünceli bir tavırla, odanın içinde bir aşağıya, bir yukarıya yürü-

yordu. Yorgun görünüyordu. Anti, onun kısa bir süre önce döllenabilir dişilerden ve erkeklerden oluşan bir yumurtlama dönemi geçirmiş olduğunu duymuştu. Böyle dönemlerde birkaç kat büyüyen ve ağırlaşan gövdesini taşımanın yorgunluğunu henüz üzerinden atamadığı anlaşıyordu.

Estar, odanın uzak köşesinde durdu ve Anti'yi her zaman etkileyen o sakin ama kararlı ses tonuyla, "Komutan Anti, size önemli bir görev vereceğim," dedi.

Sesi her zamanki gibi odanın içinde garip bir şekilde yankılandı.

“Biliyorsunuz, artık bulunduğumuz bölgede yeterli kadar yiyecek bulamıyoruz. Üstelik her yağmur döneminde ailemiz yüzlerce kayıp veriyor. Aynı felaketle tekrar karşılaşmamak için, daha fazla zaman kaybetmeden harekete geçmeliyiz. Geleceğimiz buna bağlı. Yanınıza birkaç asker alıp keşif gezisine çıkmanızı istiyorum.”

“Yarın sabah derhal hareket ederiz kraliçem!”

“Yanına birkaç işçi karınca da almalısın.”

“Onları çoktan seçmiştim bile. Emirlerinizi bekliyordum.”

“Size güveniyorum. O halde gidin ve korkunç yağmurlar başlamadan, ailemiz için güvenli bir yer bulun. Sizi heyecan ve merakla bekleyeceğim.”

Anti, başka bir şey sormadı. Kraliçe Estar’ı selamlayıp süratle dar koridora yöneldi. Akra, elinde kılıcıyla onu bekliyordu. Kılıcını aldı, beline yerleştirdi. Birkaç saniye içinde, uzun ve karanlık başka bir koridorda gözden kayboldular. Anti, tanıdık ana koridora ulaştıklarında hiç duraksamadan çıkışa yöneldi.

Yeryüzünün soğuğu, daracık koridorlardan içeri sızmıştı. Hava nem kokuyordu. Karanlıktı. Koridorlarda bir tek Anti’nin sık ve düzenli aralıklarla yankılanan ayak sesleri duyuluyordu.

Anti adımlarını sıklaştırdı ve ucu yeryüzüne açılan dik koridoru hızla tırmanmaya başladı. Asker karıncaların bölümüne geldiğinde, iki nöbetçinin birbi-

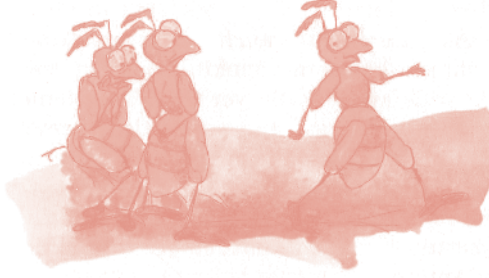
Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Erdoğan Kâhyaoğlu

KOMUTAN ANTI

BAŞKA KARINCALAR DİYARI

Hep birlikte karıncaların gizemli diyarına!

Kırmızı karıncaların korkunç yağmurdan korunmak için güvenli bir yuva arayışı, gezgin istilacılar ve yeniden özgür olmak için mücadele eden siyah karıncalar...

İşte heyecan dolu bu serüvenler unutulmayacak isimlerle karşımıza çıkıyor: Komutan Anti, Entu, Lado, Sidra...

Kahramanlarımızla tanışmaya hazır mısınız?